

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДВНЗ «УЖГОРОДСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ»
ФАКУЛЬТЕТ ІНОЗЕМНОЇ ФІЛОЛОГІЇ

МАТЕРІАЛИ

**71-ї підсумкової наукової конференції
професорсько-викладацького складу
факультету іноземної філології
ДВНЗ «Ужгородський національний університет»**

27-28 лютого 2017 року

УДК 811.112.2:372.8

**АВТЕНТИЧНІСТЬ ЯК УМОВА КУЛЬТУРОЛОГІЧНОГО ПІДХОДУ
ДО ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ**

Кушнірчук О.О.

Кафедра німецької філології

В умовах сьогодення оволодіння іноземною мовою передбачає ознайомлення та оволодіння культурою народу, мову якого вивчають. Набуття культурологічних знань, які

охоплюють усі складові культурного, ментального та побутового життя іншої нації, успішно відбувається в сучасних умовах іншомовного спілкування на основі автентичних матеріалів.

У сучасній методиці вивчення іноземної мови виділяють три культурологічні підходи: лінгвокраїнознавчий, комунікативно-етнографічний та соціокультурний [2, с. 108]. Відповідно до країнознавчого підходу слід вивчати одночасно національну культуру народу та його мову. Адже саме через мову передається інформація про іншомовну культуру, середовище, його принципи, моральні норми та цінності. Зокрема Є. Пассов зазначає, що іншомовна культура – це та частина загальної культури людства, якою можна оволодіти в процесі комунікативної іншомовної освіти в пізнавальному (культурологічному), розвиваючому (психологічному), виховному (психологічному) навчальному (соціальному) аспектах [3, с. 27]. Саме автентичні джерела слугують творчим матеріалом для створення реальної картини іншомовної країни та життя її народу. Автентичні матеріали – це матеріали, взяті з оригінальних джерел, які характеризуються природністю лексичного наповнення та граматичних форм, ситуативною адекватністю використаних мовних засобів, ілюструють випадки автентичного слововживання і які, хоча і не призначені спеціально для навчальних цілей, але можуть бути використані при навчанні іноземної мови [1, с. 25].

Вони повною мірою доносять до читача достовірність у зображенні всіх «складових» іншого світу: побуту, традицій, національної та ментальної специфіки, культури та загальноприйнятих норм, які під час вивчення іноземної мови ми пропускаємо через призму свого особистого світосприйняття.

Розвиток культурознавчої уяви забезпечує наступний комунікативно-етнографічний підхід до вивчення іноземної мови. Г. Кноблаух визначає етнографію як «опис локальних культур людини» [5, с. 15]. З огляду на це, завдання викладача полягає в якісному відборі автентичного матеріалу, який повинен сприяти не лише комунікативним, але і пізнавальним цілям, які в свою чергу допомагають інтерпретувати іншомовну культуру.

Соціокультурний підхід веде до формування соціокультурних компетенцій. Ця компетенція допомагає індивіду орієнтуватися в різних типах культур та цивілізацій, а також у відповідних комунікативних нормах спілкування, вступати у комунікативні відносини з іншими людьми, орієнтуватися в ситуаціях та керувати ними [5, с. 15]. Розвиток соціокультурної компетенції з використанням автентичних текстових матеріалів може проходити більш ефективно за умови розробки комунікативних вправ до матеріалів соціокультурного наповнення, що спрямовані на:

- розвиток усіх видів мовленнєвої діяльності;
- формування понятійного апарату;
- розвиток творчості, ініціативності; розширення спектру соціокультурних знань, умінь і навичок, пов'язаних з країною мови, що вивчається, в порівнянні з рідною країною;
- усвідомлення і прояву себе як рівноправного й повноцінного учасника-суб'єкта діалогу культур [4, с. 210].

Отже, оволодіння іноземною мовою як засобом спілкування має забезпечити студентам через використання різного роду автентичних матеріалів доступ до вивчення культури інших народів, ознайомлення з їх соціальними та лінгвокраїнознавчими особливостями.

Література

Современные культурологические подходы к обучению иностранным языкам / Л. Г. Кузьмина, Е. В. Кавнатская // Вестник Воронежского государственного университета. Серия: Лингвистика и межкультурная коммуникация. – Воронеж : ФГБОУ ВПО ВГУ, 2001. – № 2. – С.108 – 116. 3. Пассов Е. И. Программа-концепция коммуникативного иноязычного образования / Е. И. Пассов. – М. : Просвещение, 2000. – 170 с. 4. Хіценко Л. Формування соціокультурної компетенції за допомогою автентичних матеріалів / Л. Хіценко // Проблеми підготовки сучасного вчителя : збірник наукових праць Уманського державного педагогічного у-ту ім. П. Тичини. – Умань : ФОП Жовтий О. О., 2014. – №10 (ч.2). – с. 206 – 211. 5. Knoblauch H. Kommunikative Lebenswelten und die Ethnographie einer «geschwätzigen Gesellschaft» / H. Knoblauch. – Konstanz : UVK Univ.-Verl. Konstanz, 1990. – 27 S.